

[Jens Møller.]

skal leve af. Man kan godt blive ved at vælte byrder over på en bestemt gruppe af befolkningen, men hvis man bliver ved tilstrækkelig længe, kommer den dag, hvor de siger stop, nu vil de ikke mere.

Det var for os en meget væsentlig ting at få lettet disse mellemindkomster, så det igen kunne betale sig at bestille noget, og det ville blive hindret med en bundgrænse på 19.000 kr. Dertil kommer jo også skatten af ekstrafortjenesten, som ville blive uhyggelig stor med en sådan bundgrænse, og da fremskridtspartiet jo ikke ønsker, at dette bundfradrag skal kunne overføres fra den ene ægtefælle til den anden, ville det betyde en yderligere straf for de familier, hvor den ene af ægtefællerne bliver hjemme og passer børnene, mens den anden tjener til hele familiens udkomme, disse familier, som netop er så meget værd, og som vi vil prøve på at støtte fra vor side. Derfor kan vi på ingen måde støtte fremskridtspartiets forslag.

De seks partiers ændringsforslag vil gøre, at det forslag, der ligger fremme, vil blive forbedret; det vil blive gjort sådan, at det kan gennemføres og det kan fungere. Det er vel ikke ideelt, vi havde gerne ønsket det mere gennemgribende, men her må vi igen sige: hvad er der mulighed for? Og dette er vel den bedste mulighed i øjeblikket, hvis det altså viser sig at være en mulighed. Og dér må vi hele tiden huske på, hvad alternativet er; alternativet er, at folketinget går hjem og vi får et valg.

Vi i kristeligt folkeparti er ikke bange for et valg for vores egen skyld. Vi har haft gode gallupital i den senere tid, vi skal nok blive nogle flere, og det vil vi gerne være, for så kan vi bedre gøre vores indflydelse gældende. Men når vi tænker på det danske folks interesser, og det er dem, vi altid skal sætte højest, så må vi sige, at et valg er en meget dårlig løsning. Det vil betyde 1½-2 måneders tomgang, hvor der ikke kan ske nogen lovgivning. Det betyder, at skattereformen ikke kan blive til noget i denne omgang. Der bliver sagt fra anden side, at det kan den godt, for man skal ikke rette sig efter edb-maskiner osv. Ja, det kan man jo godt stå og sige heroppe, og det kan også godt være, at man ikke kan lide, det er sådan, men kendsgerninger er nogle kedelige krabater, de er ikke sådan at komme uden

om. Man kan også godt sige, at man ikke længere vil rette sig efter tyngdekraften, men den eksisterer jo lige fuldt, ellers kan man prøve at springe ud fra et tårn.

Hvis vi får en valgsituation nu, vil det betyde, at erhvervslivet kommer i en meget vanskelig situation. Man ser i dag, at store virksomheder direkte annoncerer i dagspressen for at gøre opmærksom på, hvor alvorligt det vil være for erhvervslivet, hvis ikke man får en afgørelse, hvor umuligt det vil være for det at planlægge fremover, og det vil så igen føre til større arbejdsløshed, større, end vi ellers ville få. Det er helt uacceptabelt at gå den vej. Det vil betyde flere fallitter rundt omkring, end vi allerede får, og den slags ting har jo en accelererende effekt, det vil gå stærkere og stærkere, og hvor ender vi så, inden man igen får ordnede forhold?

Endelig må man også nævne kommunerne ud over hele landet, der i denne tid skal lave deres budgetter for næste år, lægge deres planer. Det vil blive ganske umuligt for dem, når de ikke ved, hvilke ting der vil blive besluttet her i folketinget.

De, der i dag stemmer imod denne reform, påtager sig et meget stort ansvar. Til socialdemokraterne vil jeg sige: I påtager jer et meget stort ansvar for den ekstra arbejdsløshed, der kommer. Og til fremskridtspartiet: I gik til valg på besparelser, I gik til valg på lavere skatter. Her har I for første gang i mands minde muligheden for at få besparelser af en alvorlig størrelse, få skattelettelser, der kan mærkes. Hvis I svigter her og stemmer imod, så tror jeg, dommen over jer vil blive knusende. Det er folketingets to største partier, to partier, der ikke kan blive enige om noget som helst, der nu vil hindre resten af folketinget i at få gennemført en skattereform og skattenedsættelser.

Jeg må derfor på kristeligt folkepartis vegne anbefale, at man stemmer imod fremskridtspartiets ændringsforslag, at man stemmer imod de tre dagsordensforslag, men at man stemmer for regeringens ændringsforslag.

Knud Jespersen (DKP):

Det gik jo på mange måder, som vi både frygtede og spæede under anden behandling: at vi var ikke kommet længere væk fra de